

বিদেশী নাগৰিক সমস্যা

আৰু

ভাৰতৰ বিপ্লৱী কমিউনিষ্ট পাৰ্টি

দাম - ৫.০০ টকা

Bideshi Nagarik Samashya
Aru
Bhartar Biplabic Communist Party

By,
Assam State Committee
Revolutionary Communist Party of India

Published by :
Assam State Committee
RCPI
Hengerabari, Guwahati - 6
October, 2005.

Price - Rs : 5.00 Only

Printed at :
PANCHARATNA PRINTERS
Haiborgaon,
Nagaon (Assam)

আগকথা

১৯৭৮ চনৰ অসম বিধান সভাৰ সাধাৰণ নিৰ্বাচনত পোন প্ৰথমবাৰৰ বাবে কংগ্ৰেছ দলে অসম ৰাজ্যত শাসন ক্ষমতা হেৰুৱাই অতি সংখ্যা লঘিষ্ঠ দলত পৰিণত হয়। এই নিৰ্বাচনত নৱগঠিত জনতা দলে এখন সন্মিলিত চৰকাৰ গঠন কৰে। আৰু, এই নিৰ্বাচনতে পোন প্ৰথমবাৰৰ বাবে অসম বিধান সভালৈ ২৫ জন কমিউনিষ্ট পন্থী সদস্য নিৰ্বাচিত হয়। এই সকলৰ ভিতৰত আছিল ভাৰতৰ বিপ্লৱী কমিউনিষ্ট পাৰ্টিৰ ৪ জন, চি.পি.আই. (এম)ৰ ১১জন, চি.পি.আইৰ ৬ জন, এছ, ইউ, চি, আই,ৰ ২ জন, চি, পি, আই, (এম্, এল,)ৰ ১ জন আৰু বাম-সমৰ্থিত এজন সদস্য আছিল। এই নিৰ্বাচনৰ কেইমাহমান পিছত অক্টোবৰত ভাৰতৰ মুখ্য নিৰ্বাচন কমিচনাৰ এছ এল্ শাকদেৰে, উত্তকামগুত ভাৰতৰ নিৰ্বাচন বিষয়াসকলৰ এখন সভাত চাঞ্চল্যকৰ বক্তব্য ৰাখি কয়, ১৯৯৩ চনত অসমত বিদেশী সত্ত্বত লোকে চৰকাৰ গঠন কৰিব। ইফালে, অসমত, ভাৰতৰ অন্যান্য ৰাজ্যৰ দৰেই শিক্ষিত নিবনুৱা সমস্যাই তীব্ৰ ৰূপ ধাৰণ কৰে। সেই সময়তে এলাহাবাদ বেঙ্কৰ গুৱাহাটী শাখাত দুটা চাকৰিৰ খালী হোৱা পদত দুজন অসমৰ বাহিৰৰ যুৱকক নিযুক্তি দিয়ে অথচ গুৱাহাটীৰে সেই পদৰ যোগ্য প্ৰাৰ্থীৰ দৰ্খাস্ত আছিল। তেওঁলোকে নিযুক্তি নাপালে। ফলত স্থানীয় যুৱকৰ মাজত ক্ষোভৰ সৃষ্টি হয়। সেই সময়তে মাৰ্কিন লিখক মেৰিয়ান ৱাইনাৰৰ চাঞ্চল্যকাৰী পুস্তক *The sons of the soil* প্ৰকাশ হয়।

এই ঘটনাৱলীৰ পৰিপ্ৰেক্ষিতত ১৯৭৯ চনৰ মাজভাগৰ পৰাই প্ৰথমতে বহিৰাগত বিতাড়ন আন্দোলন আৰু অভিযান আৰম্ভ হয়। ব্ৰহ্মপুত্ৰ উপত্যকাৰ বিভিন্ন ঠাইত বিক্ষিপ্তভাৱে হিংসাত্মক ঘটনা ঘটে। ভাৰতৰ বিপ্লৱী কমিউনিষ্ট পাৰ্টি আৰু কিছুমান বামপন্থী দলে ইয়াৰ বিৰোধিতা কৰে। পিচত পৰিস্থিতিৰ বিস্তৃত পৰ্যালোচনা হয়। সমস্যাটো অবৈধ বিদেশী নাগৰিকৰ প্ৰব্ৰজন আৰু অসমৰ অস্তিত্ব ৰক্ষাৰ সমস্যা হিচাবে পৰিগণিত হয়। অসমৰ মানুহৰ মাজত আলোড়ন আৰু আন্দোলনৰ সৃষ্টি হয়। ই ক্ৰমান্বয়ে গভীৰ আৰু ব্যাপক হবলৈ ধৰে।

(২)

ভাৰতৰ বিপ্লৱী কমিউনিষ্ট পাৰ্টিয়ে সেই সময়ত অসমলৈ অবৈধ বিদেশী নাগৰিকৰ প্ৰব্ৰজনকাৰীজনিত সমস্যাটো আৰু অসমৰ ৰাইজৰ আবেগ, আৰ্থ-সামাজিক অৱস্থা আৰু সাংস্কৃতিক স্থিতি, দেশী-বিদেশী ৰাজনৈতিক শক্তিবোৰৰ আচৰণ তথা প্ৰতিক্ৰিয়াশীল শক্তিৰ চক্ৰান্তজনিত প্ৰকাশ আৰু আগন্তুক দিনৰ শ্ৰমিক, কৃষক, ছাত্ৰ, যুৱক, মধ্যবিত্ত, জনগণৰ গণতান্ত্ৰিক ঐক্য আৰু সংগ্ৰামৰ সমস্যা আৰু সম্ভাৱনা, পুঁজিবাদী, বিভাজনকাৰী ও বিচ্ছিন্নতাবাদী প্ৰৱনতাৰ অঙ্কুৰণৰ ওপৰত সম্যক বিচাৰ-বিবেচনা কৰে। বিশেষকৈ অসমৰ দীৰ্ঘদিনীয়া সাম্প্ৰদায়িক সম্প্ৰীতি, সামাজিক সত্তাৰ আৰু সাহিত্য সংস্কৃতি, ভাষাৰ সমন্বয় আৰু সংহতিৰ ভৱিষ্যৎ সম্পৰ্কে উৎকণ্ঠিত হৈ ভাৰতৰ বিপ্লৱী কমিউনিষ্ট পাৰ্টিয়ে অতি বাস্তৱ আৰু সঠিক সিদ্ধান্তত উপনীত হৈ দেশৰ বিদেশী নাগৰিকৰ অবৈধ প্ৰব্ৰজনৰ সমস্যাৰ সমাধানৰ প্ৰস্তাৱ দেশবাসী আৰু শাসক কৰ্তৃপক্ষৰ ওচৰত দাঙি ধৰে।

প্ৰস্তাৱৰ পটভূমিৰ কথা হ'ল- স্বাধীনতাৰ সময়ত দেশৰ বিভাজন, পৰৱৰ্তী কালত ধৰ্মীয় সংকীৰ্ণতাৰ বিযুক্তিয়া, অৰ্থনৈতিক বাধ্যকতা আৰু ৰাজনৈতিক সুবিধাবাদ। দেশ ভাগ নোহোৱাহলে হয়তো অবৈধতাৰ কথা নাছিলহেঁতেন। তেনে পৰিৱেশত ধৰ্মৰ বেপাৰীহঁতে সীমিতভাবেহে আধিপত্য বিস্তাৰ কৰিব পাৰিলেহেঁতেন - যেনেকৈ হৈছে আজিৰ ভাৰতবৰ্ষত। কাৰণ ধৰ্ম এপাত শোষণ আৰু শাসন দমনৰ অস্ত্ৰ হিচাপে বহুকাল ধৰি ব্যৱহাৰ হৈ আহিছে। সামন্ত প্ৰভু আৰু পুঁজিপতি শোষক শ্ৰেণীয়ে শ্ৰমজীৱি আৰু কৃষক মানুহক ধৰ্মৰ নামত ভাগ ভাগ ধৰি এই শোষিত শ্ৰমিক, কৃষক ৰাইজৰ জীৱন জীৱিকাৰ গণতান্ত্ৰিক সংগ্ৰাম আৰু স্থিতি বিপন্ন কৰি আহিছে।

ধৰ্মীয় সংকীৰ্ণতাবাদৰ উপদ্ৰৱত পূৰ্ব-পাকিস্তান তথা আজিৰ বাংলাদেশৰ পৰা নিৰাপত্তা আৰু নিশ্চয়তাৰ কাৰণে হেজাৰ হেজাৰ অনা-মুছলমানে পিতৃভেটি এৰিব লগা হয়। তৎকালীন পাকিস্তানত ধৰ্মীয় দৌৰাত্ম্যৰ কথা সৰ্বজন বিদিত। ধৰ্মনিৰপেক্ষ বাংলাদেশৰ জন্মৰ পিছতো ইয়াৰ দৌৰাত্ম্য নাইকিয়া হোৱা বুলি কব নোৱাৰি। ইয়াৰ বিযুক্তিয়াই বাংলাদেশৰ সমাজ জীৱন কিমান দিনলৈ বিযুক্ত কৰি ৰাখিব তাৰ কোনো নিশ্চয়তা নাই।

(৩)

আকৌ ধৰ্মৰ নামত ৰাষ্ট্ৰহে গঠন হ'ল। ইছলামিক ৰাষ্ট্ৰ হ'ল। কিন্তু, নাগৰিকসকলৰ জীৱিকাৰ নিৰাপত্তা নহল। জীৱিকাৰ তাড়নাত ধৰ্মস্থান এৰিব লগা হ'ল অলেখ ইছলামীৰ। অসম তথা ভাৰতবৰ্ষত ধৰ্মৰ পীড়া-পিৰি নাই। জীৱিকাৰ মুকলি ক্ষেত্ৰ। কোনো বাধ্য-বাধ্যকতা নাই। জ্ঞান-কুটুম্ব ৰৈ আছে বহুত। অহাত বিশেষ হেঙাৰ নাই। দেশৰ সীমা-নামত আছে। কামত নাই। সেই কাৰণেই প্ৰব্ৰজনৰ সোঁত ব'বলৈ ধৰে। কিমান আহিছে হিচাপ নাই। ইফালে 'অনাত্মত্ব' প্ৰবিশ্যতিয়ে' অসম তথা ভাৰতবৰ্ষৰ সাধাৰণ মানুহৰ জীৱন-জীৱিকাৰ পথত ৰাজ্য আৰম্ভ কৰিলে। মাটিৰাডীৰ সমস্যা হ'বলৈ ধৰিলে। ৰাজনৈতিক দিশৰ পৰাও অবৈধ প্ৰব্ৰজনকাৰীয়ে দেশৰ শাসন প্ৰক্ৰিয়াত প্ৰভাৱ পেলাবলৈ সক্ষম হয়। বিশেষকৈ ভাৰতীয় জাতীয় কংগ্ৰেছ বা কংগ্ৰেছ দলে এই শ্ৰেণীৰ অবৈধ নাগৰিকক আশ্ৰয়-প্ৰশ্ৰয় দি শাসনৰ গাদী তথাকথিত গণতন্ত্ৰ তথা ভোটকেন্দ্ৰক নিয়ন্ত্ৰণ কৰিবলৈ ধৰে।

মন কৰিব লাগিব, ১৯৭৮ চনত কংগ্ৰেছ শাসনৰ গাদীচ্যুত হোৱাৰ পিচত পুনৰ গাদী উদ্ধাৰৰ কাৰণে অসমৰ বিদেশীখেদা আন্দোলনত সৰ্বতো প্ৰকাৰে উঠি পৰি লাগিল। লগতে দেশীয় পুঁজিপতি আৰু বিদেশী পুঁজিপতিসকল আতংকিত হ'ল - অসমত বামপন্থী শক্তিৰ অগ্ৰগতিৰ কাৰণে। ইতিমধ্যে পশ্চিমবঙ্গ, ত্ৰিপুরা আৰু কেৰেলাত বামপন্থী শক্তিয়ে ৰাজ্যৰ শাসন দখল কৰিলে। গতিকে জাতীয়তাবাদী, সাম্প্ৰদায়িকতাবাদী, পুঁজিপতি, কংগ্ৰেছ আদি শক্তিসমূহে শ্যামলাল শাকদেৱৰ সাৱধানীৰ গয়না লৈ অসমৰ পৰা অনুপ্ৰবেশকাৰী মুছলীম লোকসকলক বিতাড়ণ কৰিবলৈ বিস্তৃত আন্দোলন আৰম্ভ কৰে। চৰকাৰ নীৰৱ দৰ্শক হয়। প্ৰশাসন-যন্ত্ৰ বাস্তৱতঃ আন্দোলনকাৰীৰ নিয়ন্ত্ৰণত। অসম চৰকাৰৰ প্ৰধান উচ্চপদস্থ কেইজনমান বিষয়াৰ বাহিৰে ব্ৰহ্মপুত্ৰ উপত্যকাৰ সমস্ত প্ৰশাসনীয় লোক কাৰ্য্যতঃ বিদেশী বহিষ্কাৰ আন্দোলনত চামিল হ'ল।

১৯৭৯ চনৰ মাজভাগত মোৰাৰজী দেশাইৰ নেতৃত্বাধীন জনতা পাৰ্টিৰ ভাৰত চৰকাৰ ভাঙি পৰে আৰু লোকসভাৰ কাৰণে মধ্যকালীন নিৰ্বাচন ঘোষণা হয়। অসমত বিদেশী বহিষ্কাৰৰ আন্দোলনকাৰী দল আৰু সংগঠনে ভোটৰ তালিকাৰ পৰা বিদেশী নাগৰিকৰ নাম কৰ্ত্তন কৰি শুদ্ধ ভোটৰ তালিকা

নোহোৱাকৈ অসমত লোকসভাৰ মধ্যকালীন নিৰ্বাচন নকৰিবলৈ দাবী কৰিলে। ব্ৰহ্মপুত্ৰ উপত্যকাৰ বিভিন্ন ঠাইত বিভিন্ন ধৰণৰ বিক্ষিপ্ত ঘটনা ঘটিবলৈ ধৰে। আন্দোলনকাৰীয়ে মুছলমান সম্প্ৰদায়ক আক্ৰেশ কৰাৰ লগতে কমিউনিষ্ট শক্তিৰ ওপৰত প্ৰত্যক্ষভাৱে আঘাত কৰে। ভাৰতৰ বিপ্লৱী কমিউনিষ্ট পাৰ্টিৰ প্ৰবীণ শ্ৰমিক নেতা কমৰেড মনোৰঞ্জন হাজৰাৰ চুঙী লাহিং পুঠিনদীৰ বাসগৃহ জ্বলাই দিয়ে। খিঙৰ বিপ্লৱী কমিউনিষ্ট পাৰ্টিৰ অফিচ ঘৰ জ্বলাই দিয়ে। সৰভোগত চি,পি, আই, (এম)ৰ অফিচ আৰু কৰ্মীৰ ওপৰত আক্ৰমণ কৰে। এইবোৰ ঘটনাৰ পিছত লুকাই থকা শক্তিৰ মতলব আৰু অসমৰ অবৈধ বিদেশী নাগৰিক বহিস্কাৰৰ দাবীৰ সম্পৰ্কৰ সন্ধানৰ প্ৰয়োজন হ'ল। ইয়াৰ পিছত এক ৰাজনৈতিক শক্তিৰ চক্ৰান্ত নিহিত আছে। যি শক্তিয়ে এটা অস্থিৰ অৱস্থাৰ সৃষ্টি কৰি ৰাজ্যখনৰ ৰাইজৰ মাজত বিভেদ, বিদ্বেষ, অবিশ্বাস আৰু অনৈক্যৰ দুৰ্গন্ধময় বতাহ বলাই অসমৰ সামাজিক সম্প্ৰীতি, ধৰ্মীয় সহনশীলতা আৰু গণতান্ত্ৰিক ঐক্য ধ্বংস কৰিবলৈ প্ৰয়াস কৰিছে। ঘাইকৈ, অসমৰ কৃষক আৰু মধ্যবিত্ত জনগণৰ মাজত এটা অগণতান্ত্ৰিক, সাম্প্ৰদায়িক আৰু সংকীৰ্ণ আঞ্চলিকতাৰ বাতাবৰণ তৈয়াৰ কৰি শোষণকাৰী প্ৰতিক্ৰিয়াশীল শক্তিৰ আৰ্থ-সামাজিক আধিপত্য বজাই ৰখাৰ এক দুৰন্ত বাসনাই এই বিদেশীখেদা আন্দোলনত পোখা মেলিছে। এই কথাও ঠিক যে অসমত নিবনুৱা সমস্যা ও ভূমিহীনৰ সমস্যাই জনসংখ্যা বৃদ্ধিৰ লগে লগে ৰাইজক জুমুৰি দি ধৰিছে। যাৰ কাৰণে আঞ্চলিকতাবাদী প্ৰৱণতাই গা-কৰি সমাধান বিচৰা এচাম মানুহ ওলাইছে। বাস্তৱত এনে প্ৰচেষ্টাৰ দ্বাৰা পুঁজিপতি, ধনী, মহাজন, শোষণকাৰী, প্ৰতিক্ৰিয়াশীল শ্ৰেণীৰ লোকবোৰৰ সুবিধা হয়। কৃষক, শ্ৰমিক, মধ্যবিত্ত সৰ্বসাধাৰণ মানুহৰ জীৱন-জীৱিকাৰ সমস্যাবোৰৰ কোনো সমাধান নহয়।

ভাৰতৰ বিপ্লৱী কমিউনিষ্ট পাৰ্টিৰ স্থিতি :-

এনে অৱস্থাৰ পৰিপ্ৰেক্ষিতত, ভাৰতৰ বিপ্লৱী কমিউনিষ্ট পাৰ্টিয়ে সমগ্ৰ পৰিস্থিতিৰ সম্যক বিচাৰ বিশ্লেষণ কৰে। অসমত অস্থায়িক ভাৱে জনসংখ্যা বৃদ্ধি হোৱাটো পাৰ্টিয়ে উপলব্ধি কৰে। পূৰ্বৰ পূব-পাকিস্থান আৰু বৰ্তমানৰ বাংলাদেশৰ পৰা অবৈধভাৱে অসম তথা ভাৰতবৰ্ষলৈ বহু নাগৰিকৰ প্ৰব্ৰজন হৈছে। লগত নেপালৰ পৰাও অহৰহ নেপালী নাগৰিকৰ প্ৰব্ৰজন ঘটিছে। পূব-

পাকিস্থান তথা বাংলাদেশৰ পৰা অবৈধ প্ৰব্ৰজন ইতিহাস জনিত সমস্যা। ভাৰতে তাৰ যথাযথ ব্যৱস্থা লব লাগে। কিন্তু ১৯৭১ চনৰ ১৬ ডিচেম্বৰত পূব পাকিস্থানৰ ঠাইত বাংলাদেশৰ জন্ম হয়। বাংলাদেশ ধৰ্মনিৰপেক্ষ ৰাষ্ট্ৰ হিচাবে ঘোষিত হয়। ই ভাৰতৰ বন্ধু ৰাষ্ট্ৰ হৈ থিয় হয়। বাংলাদেশৰ জন্মৰ সংগ্ৰামৰ সূচনা হয় ১৯৭১ চনৰ ২৫ মাৰ্চ তাৰিখৰ পৰা। ইয়াৰ স্বাধীনতাৰ সংগ্ৰামৰ কালত ১ কোটিৰো অধিক লোকে ভাৰতত আশ্ৰয় লয়। বাংলা দেশ প্ৰতিষ্ঠা হোৱাৰ পিছত এই সকলো আশ্ৰয় প্ৰাৰ্থী স্বদেশলৈ ঘূৰাই নিয়াৰ চুক্তি হয় ১৯৭২ চনৰ ফেব্ৰুৱাৰী মাহত ভাৰত-বাংলাদেশৰ চৰকাৰৰ মাজত। ই ইন্দিৰা-মুজিব চুক্তি বুলি খ্যাত। দেশ বিভাজনৰ দায়বদ্ধতা ইমানতে শেষ হয়। সেই কাৰণেই, প্ৰব্ৰজন হৈ থকা হিন্দু বাংলাদেশী নাগৰিকৰ দায়িত্ব ভাৰতবৰ্ষৰ আৰু নেথাকিল। লগতে, পূব-পাকিস্থান তথা বাংলাদেশৰ পৰা অৰ্থনৈতিক কাৰণত অনুপ্ৰবেশ কৰা মুছলীম সাধাৰণ নাগৰিকৰ দায়িত্বও ভাৰতে লব নোৱাৰে। সাধাৰণতে ভাৰতবৰ্ষ আৰু বাংলাদেশ দুখন স্বাধীন দেশ হোৱাৰ পিছত সেই সেই দেশৰ নাগৰিকসকলৰ তথা বাসিন্দাসকলৰ যাবতীয় সমস্যাৰ সমাধানৰ সম্পূৰ্ণ দায়িত্ব নিজ নিজ ৰাষ্ট্ৰৰ। আৰু দেশৰ চাৰিসীমাৰ নিৰ্ণয় ও সুৰক্ষাৰ দায়িত্ব আৰু কৰ্তব্য চৰকাৰৰ। আকৌ, ১৯৬১ চনৰ পৰা ১৯৭১ চনৰ ভিতৰত তৎকালীন পূব-পাকিস্থানৰ পৰা অসমলৈ যিসকল ভগনীয়া আহিছিল সেইসকলৰ সম্পূৰ্ণ বোজাও অসমে বহন কৰিব নোৱাৰে। অসমৰ ভাগত পৰাখিনি বাদ দি বাকীখিনি কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে বহন কৰিব লাগিব।

তাৰ বাহিৰেও অসমলৈ নেপালী নাগৰিকৰো অবাধ সোঁত বৈ আছে। ১৯৭৬ চনত নেপালৰ পৰা অহা নাগৰিকসকলৰ কাৰণে “পাৰমিট প্ৰথা” প্ৰৱৰ্ত্তিত হয় যদিও ইয়াক সঠিকভাৱে পালন কৰা হোৱা নাই। ফলত, অবৈধ নেপালী নাগৰিকৰ সংখ্যাও বাঢ়িছে।

সেয়েহে, ভাৰতৰ বিপ্লৱী কমিউনিষ্ট পাৰ্টিয়ে ১৯৭৯ চনৰ ৫ ডিচেম্বৰ তাৰিখে বহা অসম ৰাজ্যিক কমিটিৰ সভাত অসমৰ বিদেশী নাগৰিক সমস্যাৰ সমাধানৰ ওপৰত এটা সৰ্বদিশ সামৰা প্ৰস্তাৱ দেশৰ চৰকাৰ আৰু সকলো ৰাজনৈতিক দল, সংগঠন আৰু ৰাইজৰ আগত ডাঙি ধৰে। ১৯৭১ চনৰ ২৫ মাৰ্চ

(৬)

বিদেশী নাগৰিক নিৰ্দ্ধাৰণ আৰু বিতাড়নৰ তাৰিখ হিচাবেও পাৰ্টিয়ে প্ৰস্তাৱ কৰে। এই খিনিতে উল্লেখ কৰা ভাল হ'ব, ১৯৮০ চনৰ মাৰ্চৰ শেষৰ ফালে, প্ৰধানমন্ত্ৰী ইন্দিৰা গান্ধীয়ে দিল্লীত এখন সৰ্বদলীয় আহ্বান কৰিছিল - বিদেশী নাগৰিক বহিস্কাৰৰ সমস্যাৰ বিষয়ে আলোচনা কাৰণে। অসমৰ সকলো ৰাজনৈতিক দলৰ বাহিৰেও, ভাৰতবৰ্ষৰ তৎকালীন সকলোবোৰ ৰাজনৈতিক দলৰ প্ৰতিনিধি এই সভাত উপস্থিত আছিল। বিদেশী বিতাড়নৰ cut off date লৈ আলোচনা কৰোঁতে প্ৰধানমন্ত্ৰীয়ে গাইপতি কথাপাতি আহি আমাৰ ওচৰ পাইসুধিলে "Why do you want 1971, 25 March as cut off date"? তাৰ উত্তৰত আমি কৈছিলো - "A problem was created by one political action, and that problem was ended by another political action. প্ৰধান মন্ত্ৰী নিজৰ আসনলৈ ঘূৰি গৈ প্ৰস্তাৱ কৰিলে 1971, 25 March হ'ব cut off date তাৰ আগতে এই সভাত চি, পি, আই, (এম) আৰু ফেব্ৰুৱাৰী ব্লকে 1977 চনহে cut off year হ'ব লাগে বুলি মত প্ৰকাশ কৰিছিল। কিন্তু ১৯৭১ চনৰ ২৫ মাৰ্চেই বিদেশী নিৰ্দ্ধাৰণৰ আৰু বিতাড়নৰ তাৰিখ হিচাবে সভাই সৰ্বসন্মত ভাৱে সিদ্ধান্ত কৰে।

প্ৰধানমন্ত্ৰী ইন্দিৰা গান্ধী ১৯৮০ চনৰ ১২ এপ্ৰিলৰ দিনা অসমলৈ আহি গুৱাহাটীত সদৌ অসম ছাত্ৰসন্থা, সদৌ অসম গণ সংগ্ৰাম পৰিষদ আৰু অন্যান্য নেতৃত্বগৰ্গক ১৯৭১ চনৰ ২৫ মাৰ্চ তাৰিখৰ পিচত অসমলৈ অহা বাংলাদেশী অনুপ্ৰবেশকাৰী নাগৰিক সকলক বিতাড়ন কৰা হ'ব বুলি চৰকাৰী প্ৰস্তাৱ দিলে। আন্দোলনকাৰী নেতাসকলে ১৯৫১ চনৰ পৰা বাংলাদেশী তথা পাকিস্থানী অনুপ্ৰবেশকাৰী সকলক বিতাড়নৰ দাবী কৰি প্ৰধানমন্ত্ৰীৰ প্ৰস্তাৱ প্ৰত্যাখান কৰিলে। আলোচনা ব্যৰ্থ হ'ল। আমি জনামতে, কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে সেই সময়ত ১৯৭১ চনৰ ২৫ মাৰ্চৰ পিচত অহা বাংলাদেশী নাগৰিকসকলক বাংলাদেশলৈ ঘূৰাই পঠিয়াবলৈ ব্যৱস্থা কৰিছিল। আৰু ১৯৬১ চন আৰু ১৯৭১ চনৰ ২৪ মাৰ্চৰ ভিতৰত যিসকল তৎকালীন পাকিস্থানী নাগৰিক অসমলৈ আহিছিল সেই সকলক সৰ্বভাৰতীয় দায়িত্ব হিচাবে অসমৰ ভাগত পৰা খিনিৰ বাহিৰে বাকীখিনি ভাৰতবৰ্ষৰ অন্য ৰাজ্যত সংস্থাপনৰ কাৰণে ব্যৱস্থা হাতত লৈছিল। আন্দোলনকাৰীহঁতে

(৭)

সেইটো হ'বলৈ নিদিলে। আলোচনাৰ ব্যৰ্থতাৰ বিষয়ময় পৰিণাম হ'ল :

(১) অসমৰ ৰাইজৰ মাজত ধৰ্ম আৰু ভাষাৰ ভিত্তিত সামাজিক বিভাজন হ'ল। সদৌ অসম ছাত্ৰ সন্থাৰ প্ৰতিদ্বন্দ্বী হিচাবে সদৌ অসম সংখ্যা লঘু ছাত্ৰ ইউনিয়নৰ জন্ম হ'ল।

(২) বিদেশী বিতাড়ন আন্দোলনে সাম্প্ৰদায়িক ৰূপ ললে। ফলত, বিদেশী বিতাড়নৰ পৰিবৰ্ত্তে বিদেশী অনুপ্ৰবেশ "আমন্ত্ৰণৰ" সোঁত বলে।

(৩) বিদেশী বিতাড়ন আন্দোলনে উগ্ৰ জাতিবাদী আন্দোলনৰ ৰূপ ললে। আন্দোলনকাৰীহঁতৰ নেতৃত্বৰ মুৰ্খামিৰ কাৰণে ১৯৮৩ চনৰ অসম বিধানসভাৰ সাধাৰণ নিৰ্বাচন বৰ্জন কৰি অসমত ৰক্তাক্ত পৰিস্থিতিৰ সৃষ্টি কৰিলে।

(৪) সংখ্যালঘুৰ ৰক্ষাৰ কৰচ হিচাবে আই, এম, ডি, টি, আইন পাচ হ'ল। বিদেশী অনুপ্ৰবেশকাৰী বিতাড়ন কাৰ্য্যতঃ বন্ধ হ'ল।

(৫) এই সুযোগতে, অসমত বিচ্ছিন্নতাবাদী শক্তিয়ে গজালি মেলিলে। সংযুক্ত মুক্তি বাহিনী অসম (আলফা) তলে তলে গা কৰি উঠিল। তাৰ পিচত আহিল এন, ডি, এফ, বি, ; বি, এল, টি, এফ, ; আবছু, ইউ, পি, ডি, এছ, ; মালটা ইত্যাদি।

(৬) বৰ অসমৰ ভেটি খহি পৰিল। বিভাজনকাৰী শক্তিৰ উৎপত্তিৰ ক্ষেত্ৰ প্ৰস্তুত হ'ল। সুদীৰ্ঘ ৫ বছৰৰ মূৰত ১৯৮৫ চনৰ ১৫ আগষ্টত কেন্দ্ৰ চৰকাৰ, অসম চৰকাৰ আৰু বিদেশী বিতাড়নৰ আন্দোলনকাৰী "সদৌ অসম ছাত্ৰ সন্থা" আৰু সদৌ অসম গণ সংগ্ৰাম সমিতিৰ মাজত এখন বুজাবুজিৰ দলিল হ'ল। এই দলিল মতে ১৯৭১ চনৰ ২৫ মাৰ্চ তাৰিখ বিদেশী বিতাড়নৰ সময়সীমা স্থিৰ হ'ল। তাৰ আগত ১৯৬১ চন আৰু ১৯৭১ চনৰ ২৪ মাৰ্চৰ ভিতৰত অসমলৈ অবৈধ ভাৱে প্ৰবেশ কৰা পাকিস্থানী নাগৰিকসকল অসমতে থাকি গল। সেই বিলাকক চিনাক্ত কৰি ১০ বছৰলৈ ভোটাধিকাৰৰ পৰা বঞ্চিত কৰা হ'ব।

মনত ৰখা ভাল, ভাৰতৰ বিপ্লৱী কমিউনিষ্ট পাৰ্টিয়ে ১৯৬১-৭১ চনৰ ভিতৰৰ পাকিস্থানী ভগনীয়াসকলক, দেশবিভাজনৰ দায়বদ্ধতা হিচাবে, অসমত থকা অতিৰিক্ত অংশক ভাৰতবৰ্ষৰ অন্য ৰাজ্যলৈ নিবৰ কাৰণে দিয়া প্ৰস্তাৱ মতে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে যি ব্যৱস্থা হাতত ল'ব খুজিছিল সেইমতে মাত্ৰ ১২ হেজাৰ

(৮)

ভগ্নীয়া পৰিয়ালহে অসমত থাকিলহেঁতেন। এতিয়া সকলোবোৰ থাকি গ'ল। তাৰ বাহিৰে, পাকিস্থানী মুছলীম নাগৰিকসকল অসম তথা ভাৰতবৰ্ষত থকাৰ কথা নাই। ইয়াৰ উপৰিও অসমলৈ আহি থকা নেপালী নাগৰিকসকলো সোত বন্ধ কৰিবলৈ কোৱা হৈছিল আৰু নেপালী নাগৰিকসকলৰ দ্বৈত নাগৰিকত্ব বন্ধ কৰাৰ প্ৰস্তাৱ দিয়া হয়। কিন্তু ১৯৮৫ চনৰ ১৫ আগষ্টত স্বাক্ষৰ হোৱা দলিলত তাৰ কোনো উল্লেখ নাই।

ভাৰতৰ বিপ্লবী কমিউনিষ্ট পাৰ্টিয়ে ১৯৭৯ চনৰ ডিচেম্বৰ মাহতেই অসমৰ বিদেশী নাগৰিকৰ সমস্যাৰ সমাধানৰ কাৰণে এখন অতি বাস্তৱ সন্মত আঁচনি দাঙি ধৰিছিল। সেই আঁচনিমতে কাম কৰা হলে এই সমস্যাৰ কেতিয়াবাই অন্ত পৰিলহেঁতেন। ভাৰত চৰকাৰ তথা অসম চৰকাৰে সেই কৰ্তব্য পালন নকৰিলে। কেন্দ্ৰৰ কংগ্ৰেছ চৰকাৰ, জাতীয় গণতান্ত্ৰিক চৰকাৰ, সংযুক্ত মৰ্চাৰ চৰকাৰ, বি.জে.পি, চৰকাৰ, অসমৰ অসম গণ পৰিষদৰ চৰকাৰ আৰু কংগ্ৰেছ চৰকাৰে এই সমস্যাৰ সমাধানৰ বাস্তৱ ব্যৱস্থা গ্ৰহণ নকৰিলে। বৰং দলীয় স্বার্থ আৰু ব্যক্তি স্বার্থ পূৰণৰ কাৰণে ইয়াক জীয়াই ৰাখিলে। আৰু অসমৰ অস্তিত্ব নাইকিয়া কৰাৰ কাৰণে সকলো পথ মুকলি কৰি দিলে- কংগ্ৰেছ, অ,গ,প, আৰু বি.জে.পি,য়ে। অসমৰ বিভিন্ন ধৰ্ম, ভাষা আৰু জনগোষ্ঠীৰ মাজত থকা অসমীয়া সম্প্ৰীতি, ঐক্য আৰু সংহতি ব্যাহত হৈছে। অসমৰ শ্ৰমিক, কৃষক, মধ্যবিত্ত মানুহৰ গণতান্ত্ৰিক অধিকাৰ আৰু আন্দোলন ক্ষতিগ্ৰস্ত হ'ল। উগ্ৰজাতি, গোষ্ঠী আৰু ধৰ্মীয় প্ৰৱণতাই গা-কৰি উঠি অসমৰ সমাজ-জীৱন এতিয়া দুৰ্বিসহ কৰিছে। অসমখন এদল দুষ্ট, স্বার্থপৰ শোষণকাৰী মানুহৰ লীলাভূমি হৈ পৰিছে। সম্প্ৰতি এৰি অহা দিন আৰু হৈ যোৱা ঘটনাসমূহৰ পৰা অসমৰ শ্ৰমিক, কৃষক, ছাত্ৰ-যুৱক, বুদ্ধিজীৱি সমূহ ৰাইজে যথাযথ শিক্ষা লৈ অসমৰ মানুহৰ মাজলৈ সামাজিক সম্প্ৰীতি, সৌহাদ্যতা, ঐক্য, ভ্ৰাতৃত্ব আৰু গণতান্ত্ৰিক অধিকাৰবোধ ঘূৰাই আনিবলৈ যত্নপৰ হব লাগিব। আমি আশাবাদী। ৰাইজ সজাগ হব।

আই. এম. ডি. টি. আইন বাতিল :

১২ জুলাই ২০০৫ চন তাৰিখে আই. এম, ডি, টি, আইনখন চূপ্ৰীম কৰ্টে বাতিল কৰিলে। এই আইনখন প্ৰৱৰ্ত্তন কৰাৰ কাৰণে সদৌ অসম ছাত্ৰ সন্থা আৰু

(৯)

সদৌ অসম গণ সংগ্ৰাম সমিতি জগৰীয়া। ১৯৮৩ চনত অসম বিধান সভাৰ সাধাৰণ নিৰ্বাচন বান্চাল কৰিবলৈ গৈ যি হিংসাত্মক পৰিস্থিতিৰ সৃষ্টি হ'ল - তাৰেই ফলশ্ৰুতি হিচাবে কংগ্ৰেছ চৰকাৰে ১৯৮৩ চন ডিচেম্বৰত এই আইন কৰিলে। ফলস্বৰূপে অসমৰ পৰা বাংলাদেশী খেদা কাম বন্ধ হ'ল। চূপ্ৰীম কৰ্টে এই আইন বাতিলৰ সম্যক বিচাৰত এই কথা প্ৰকাশ কৰিছে। আই, এম, ডি, টি, আইন সম্পৰ্কত ভাৰতৰ বিপ্লবী কমিউনিষ্ট পাৰ্টিয়ে দ্বিমত প্ৰকাশ কৰি আহিছে। এই আইনখনক লৈ, কংগ্ৰেছ, অ,গ,প, আৰু বি.জে.পি,য়ে ধৰ্মীয় আৰু ভাষিক সংখ্যালঘু নাগৰিক সকলক ৰাজনৈতিক পনবন্দী হিচাবে যোৱা কুৰি বছৰে ব্যৱহাৰ কৰিছে। আইনখন বালিত হোৱাৰ পিচত অসমৰ মুছলমান আৰু বঙালী নাগৰিকসকলে গণতান্ত্ৰিক অধিকাৰ ঘূৰাই পালে।

১।১০।২০০৫ চন,

বানেশ্বৰ শইকীয়া

প্ৰকাশকৰ কথা :

সম্প্ৰতি ভাৰত চৰকাৰে বাংলাদেশ সীমান্তত কাঁইটীয়া তাঁৰৰ বেৰা দিবলৈ ওলাইছে। ভাৰতীয় নাগৰিকক ফটোসহ পৰিচয় পত্ৰ দিয়াৰ কথা কৈছে। বিদেশী নাগৰিকক বহিস্কাৰ কৰিব বুলি কৈছে। ভাৰতৰ বিপ্লবী কমিউনিষ্ট পাৰ্টিয়ে ২৫ বছৰ আগতে এই প্ৰস্তাৱ দিছিল। পাৰ্টিৰ সেই ঐতিহাসিক প্ৰস্তাৱ অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ আছিল। অসমবাসী তথা ভাৰতবাসীৰ জ্ঞাতাৰ্থে তাক পুনৰ প্ৰকাশ কৰি দাঙি ধৰা হ'ল।

অসম ৰাজ্যিক কমিটি

ভাৰতৰ বিপ্লবী কমিউনিষ্ট পাৰ্টি

২।১০।২০০৫ চন।

বিদেশী নাগৰিক বহিস্কাৰ সমস্যাৰ সমাধানৰ বাবে বিপ্লৱী কমিউনিষ্ট পাৰ্টিৰ প্ৰস্তাৱ

স্বাধীনোত্তৰ কালত অসমত জনসংখ্যা বৃদ্ধিৰ নিৰ্দিষ্ট বিচাৰ কৰিলে বিশ্বাস কৰিব লাগিব যে এই ৰাজ্যৰ অস্বাভাৱিক জনসংখ্যা বৃদ্ধিৰ বাহ্যিক কাৰণ কিছুমান আছে। এইবিলাকৰ ভিতৰত অভাৱতীয়া লোকৰ প্ৰৱেশটোও ঘাই। কোনো উপযুক্ত বৈধ নথিপত্ৰ নোহোৱাকৈ যিবোৰ অভাৱতীয়া মানুহ আহিছে সেইবোৰক বিদেশী নাগৰিক বুলি গণ্য কৰিব লাগে।

এই অভাৱতীয়া সকলৰ প্ৰৱৰ্ত্তনৰ উৎস হ'ল - বাংলাদেশ (আগৰ পূৰ্ব পাকিস্থান) আৰু নেপাল। এই সকলোবোৰ বিদেশী নাগৰিকক বাছি উলিয়াই নিম্নোলিখিত চৰ্ত্তসমূহ সাৰথানে বিবেচনা কৰি বহিস্কাৰ কৰিব লাগে :

১। সংখ্যালঘু সম্প্ৰদায়ৰ প্ৰব্ৰজনক সামৰা ১৯৫০ চনৰ নেহেৰু লিয়াকৎ আলী চুক্তি।

২। ১৯৪৭ চনত হোৱা ভাৰত বিভাজনৰ বাবে জাতীয় দায়বদ্ধতা ১৯৭১ চনৰ ২৫ মাৰ্চ পৰ্য্যন্ত।

৩। ১৯৭১ চনৰ ২৫ মাৰ্চত বাংলাদেশৰ জন্ম ঘোষণা।

৪। চনৰ ফেব্ৰুৱাৰী মাহত হোৱা ভাৰত-বাংলাদেশ চুক্তি। (এই চুক্তিত ভাৰতবৰ্ষৰ প্ৰধানমন্ত্ৰী ইন্দিৰা গান্ধী আৰু বাংলাদেশৰ প্ৰধানমন্ত্ৰী শেখ মুজিবুৰ ৰহমানে স্বাক্ষৰ কৰে।)

(ক) যদিহে উপৰোক্ত চৰ্ত্তসমূহৰ প্ৰয়োজন পূৰণৰ কাৰণে আইন আৰু সংবিধান সংশোধন কৰা হয়। (খ) যদিহে বিভাজনোত্তৰ দায়িত্বৰ বোজা অসমৰ আনুপাতিক অংশসহ ভাৰত চৰকাৰে বহন কৰে।

নেপালী নাগৰিক সম্পৰ্কে :-

অসমত নেপালী জনসংখ্যাৰ অস্বাভাৱিক বৃদ্ধি হৈছে। ১৯৭৬ চনত প্ৰৱেশ অনুমতিৰ প্ৰৱৰ্ত্তনৰ বাহিৰে ভাৰতলৈ নেপালী নাগৰিক অহাত কোনো বাধা নিষেধ নাছিল। ফলত ভাৰতীয় নেপালী আৰু নেপালী নাগৰিকৰ মাজত পাৰ্থক্য কৰাটো অসুবিধাজনক। যাহোক নেপালী নাগৰিকৰ অসমলৈ বোৱা সোঁত বন্ধ কৰিব লাগিব আৰু (১) প্ৰৱেশ অনুমতি নোলোৱাকৈ কোনো নাগৰিক অসমলৈ

আহিলে অবাঞ্ছিত লোক বুলি গণ্য কৰি বিচাৰি উলিয়াই নেপাললৈ ঘূৰাই পঠিয়াব লাগিব। (২) কোনো নেপালী নাগৰিকৰ নেপাল আৰু ভাৰতবৰ্ষত দুই দেশতে নাগৰিকত্ব থাকিব নোৱাৰিব, যিকোনো এখন দেশত থাকিব লাগিব।

যদিহে এই বিষয়ত আজি পৰ্য্যন্ত আইনৰ ব্যৱস্থা নোহোৱাকৈ আছে তেনেহলে আইনৰ ব্যৱস্থা উক্ত চৰ্ত্তসমূহ সামৰি কৰা হয়।

পদ্ধতি :

বৈধ নথি-পত্ৰ নোহোৱাকৈ অসমত বসতি কৰা অভাৱতীয়া উলিয়াবলৈ হ'লে আৰু এনে বিদেশী লোকক ভোটাধিকাৰ প্ৰয়োগৰ পৰা বাধা দিবলৈ হ'লে-

(ক) ভাৰতীয় নাগৰিক সকলৰ এখন জাতীয় পঞ্জী প্ৰস্তুত কৰিব লাগিব আৰু বৰ্ত্তমানৰ গাঁওপঞ্চায়তকে গোট হিচাবে ধৰি প্ৰত্যেক পুলিচ থানা এলেকাত ইয়াক ৰাখিব লাগিব।

(খ) ভাৰতীয় নাগৰিক সকলৰ জাতীয় পঞ্জীখন এই পুলিচ থানা এলেকাবোৰত একোজন দণ্ডাধীশৰ তত্বাৱধানত প্ৰস্তুত কৰা হ'ব আৰু তাৰ বাবে গাঁও পঞ্চায়ত, গাঁওবুঢ়া আৰু ৰাইজৰ প্ৰতিনিধিৰ দ্বাৰা গঠিত এখন তদাৰকী সমিতিৰ সহায় লব লাগিব।

(গ) প্ৰত্যেকজন প্ৰাপ্তবয়স্ক ভাৰতীয় নাগৰিকক ফটোসহ পৰিচয়পত্ৰ দিব লাগিব। (ঘ) ভাৰতীয় নাগৰিক সকলৰ জন্ম-মৃত্যুৰ পঞ্জীয়ন গাঁও বা ৱাৰ্ড ভিত্তিত ৰাখিব লাগিব।

(ঙ) বাংলাদেশৰ সৈতে আন্তজাৰ্তিক সীমা কটকটীয়া কৰিব লাগিব। তাৰবাবে (১) বৰ্ত্তমান থকা পহৰা চকীৰ সংখ্যা বঢ়াব লাগিব আৰু সুসজ্জিত কৰিব লাগিব। (২) প্ৰাকৃতিক সীমা নথকা ঠাইত এটা পহৰা চকীৰ পৰা আন এটা পহৰা চকীলৈ যানবাহন চলাচলৰ সুচলকৈ গড় মাৰিব লাগিব।

সময় : ছমাহ কালৰ ভিতৰত ভাৰতীয় নাগৰিকৰ জাতীয় পঞ্জীয়ন সম্পূৰ্ণ কৰিব লাগিব আৰু সংশোধিত আইনৰ দ্বাৰা সামৰিবলৈ বাকী থকা লোকসকলক এই আইন সংশোধন হোৱাৰ পিচতেই পঞ্জীভুক্ত কৰিব লাগিব।

(১৫ ডিচেম্বৰ ১৯৭৯ চনত এই প্ৰস্তাৱ খচৰা হিচাবে অসম বিধান সভাৰ বিভিন্নৰাজনৈতিক দলৰ প্ৰতিনিধি সভাত উত্থাপন কৰা হৈছিল।)

দিল্লীৰ আলোচনা

বিদেশী নাগৰিক সমস্যাৰ সন্দৰ্ভত

১৯৮০ চনৰ ১৪ অক্টোবৰত কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ লগত দিল্লীত বহা সৰ্বদলীয় বৈঠকত বিপ্লৱী কমিউনিষ্ট পাৰ্টিৰ পক্ষৰ বক্তব্য

যোৱা ১৪ অক্টোবৰ তাৰিখে কেন্দ্ৰীয় গৃহমন্ত্ৰীয়ে অসমৰ ৰাজনৈতিক দলসমূহৰ নেতাসকলক দিল্লীলৈ আমন্ত্ৰণ কৰে। আমন্ত্ৰণৰ উদ্দেশ্য আছিল সম্প্ৰতি অসমত চলি থকা বিদেশী নাগৰিক বিতাড়ণ সমস্যা সমাধানৰ কাৰণে ৰাজ্যৰ ৰাজনৈতিক নেতৃত্বদৰ পৰামৰ্শ লোৱা। সেইদিনা আবেলি আঢ়ৈ বজাৰ পৰা গৃহদপ্তৰৰ সভাকক্ষত আলোচনা আৰম্ভ হয়। এই আলোচনাত অংশগ্ৰহণকাৰীসকলৰ ভিতৰত বিপ্লৱী কমিউনিষ্ট পাৰ্টি, কংগ্ৰেছ (ই), কংগ্ৰেছ (ইউ), চি.পি.আই., চি.পি.আই. (এম), লোক দল, জনতা পাৰ্টি, এছ.ইউ.চি.আই, পি.টি.চি.এ. আৰু অন্যান্যদলৰ বিধায়ক প্ৰতিনিধিবৰ্গ আছিল। বিপ্লৱী কমিউনিষ্ট পাৰ্টিৰ প্ৰতিনিধিত্ব কৰে কমৰেড বানেশ্বৰ শইকীয়াই। কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ পক্ষৰ পৰা গৃহমন্ত্ৰী শ্ৰীজাইল সিং, ৰাজ্যিক গৃহমন্ত্ৰী শ্ৰীভেঙ্কট চুৱাইয়া আৰু গৃহ সচিব আদিয়ে প্ৰতিনিধিত্ব কৰে।

গৃহমন্ত্ৰী শ্ৰীজাইল সিঙে আলোচনা মুকলি কৰি বিদেশী নাগৰিক সমস্যাৰ ওপৰত চৰকাৰৰ বক্তব্য ডাঙি ধৰে। গৃহমন্ত্ৰীয়ে কয় যে ইতিমধ্যে জাতীয় ৰাজনৈতিক দলবিলাকৰ সৈতে চৰকাৰে আলোচনা কৰিছে আৰু সমস্যা সমাধানৰ ক্ষেত্ৰত চৰকাৰে এই ব্যৱস্থাসমূহ গ্ৰহণ কৰিবলৈ ওলাইছে -

- (১) সীমান্ত বন্ধ কৰা হ'ব আৰু প্ৰহৰা শক্তিশালী কৰা হ'ব।
- (২) ভোটাৰ তালিকা সংশোধন কৰা হ'ব আৰু পৰিচয় পত্ৰ ফটোগ্ৰাফসহ দিয়া হ'ব।
- (৩) পৰিয়ালৰ পঞ্জী ৰখা হ'ব।
- (৪) জন্ম-মৃত্যুৰ পঞ্জী প্ৰৱৰ্ত্তন কৰা হ'ব আৰু তাক চলাই থকা হ'ব।
- (৫) ১৯৫১-৬১ চনৰ ভিতৰত অহা লোকসকলক নিয়মিত নাগৰিকত্ব দিয়া হ'ব।
- (৬) ১৯৬১-৭১ চনৰ ভিতৰত যিসকল অতিৰিক্ত প্ৰব্ৰজনকাৰী আছে

তেওঁলোকক চিনাক্তকৰণ কৰা হ'ব। তাৰ কাৰণে পাৰপৰা সকলো নথিপত্ৰ সাক্ষী প্ৰমাণ হিচাবে লোৱা হ'ব। তাৰ ভিতৰত আছে -

- (ক) জন্ম-মৃত্যুৰ পঞ্জী
 - (খ) স্কুল চাৰ্টিফিকেট
 - (গ) বেচন কাৰ্ড
 - (ঘ) এন-আৰ-চি (জাতীয় নাগৰিক পঞ্জী)
 - (ঙ) ভূমিৰ নথিপত্ৰ
 - (চ) ডাক চিঠিপত্ৰ।
- (৭) প্ৰচলিত আইন সমূহ : ভাৰতীয় নাগৰিক আইন, ভাৰতীয় বিদেশী আইন, পাচপৰ্ট আইন। এইবিলাকো ভিত্তি হিচাবে লোৱা হ'ব।
 - (৮) আন্তৰ্জাতিক চুক্তিসমূহৰ চৰ্ত প্ৰযোজ্য হ'ব।
 - (৯) জাতীয় প্ৰতিশ্ৰুতি ৰক্ষা কৰা হ'ব।
 - (১০) যিবোৰ লোকক আগতে বহিস্কাৰ কৰা হৈছে সেইসকল যদি পুনৰ অনুপ্ৰৱেশ কৰিছে তেওঁলোকক পঠিয়াই দিয়া হ'ব।
 - (১১) ১৯৭১ চনৰ ২৫ মাৰ্চৰ পিচত যিসকল প্ৰব্ৰজনকাৰী আছে তেওঁলোকৰ চিনাক্তকৰণ কৰা হ'ব আৰু বহিস্কাৰ কৰা হ'ব।
 - (১২) ১৯৬১-৭১ চনৰ ভিতৰত প্ৰব্ৰজনকাৰীসকলক ভাৰতীয় নাগৰিকত্ব দিয়া হ'ব, তেওঁলোকৰ পুনৰ সংস্থাপনৰ কাৰণে হয় আৰ্থিক সাহায্য দিয়া হ'ব, নহয় অন্য ঠাইলৈ নিয়া হ'ব।
 - (১৩) নেপালী প্ৰব্ৰজনকাৰীসকলৰ ক্ষেত্ৰত ১৯৭৬ চনৰ আগষ্ট মাহত প্ৰৱৰ্ত্তিত 'নিষিদ্ধ অঞ্চল পাৰ্মিট বিধি' প্ৰয়োগ কৰা হ'ব আৰু সেইমতে ১৯৭১ চনৰ আগষ্ট মাহৰ আগত অহা সকলো প্ৰব্ৰজনকাৰী নেপালী নাগৰিকক নাগৰিকত্ব দিয়া হ'ব।
- গৃহমন্ত্ৰীয়ে ডাঙি ধৰা এই প্ৰস্তাৱিত ব্যৱস্থা সমূহৰ ওপৰত ৰাজনৈতিক দলসমূহৰ বিধায়ক প্ৰতিনিধিসকলে নিজা নিজা পৰামৰ্শ আগবঢ়ায়। বিপ্লৱী কমিউনিষ্ট পাৰ্টিৰ প্ৰতিনিধি কমৰেড বানেশ্বৰ শইকীয়াই দলৰ গৃহীত দৃষ্টিভঙ্গীৰ ভিত্তিত পৰামৰ্শ ডাঙি ধৰি কয় - বিদেশী নাগৰিকৰ সমস্যাটো এটা জাতীয় সমস্যা হিচাবে গণ্য কৰি ইয়াক সমাধান কৰিব লাগিব। তাৰ কাৰণে ভাৰতীয় সংবিধান, প্ৰচলিত আইন, আন্তৰ্জাতিক চুক্তি আৰু জাতীয় দায়বদ্ধতাক বহল

ভিত্তি হিচাবে গ্রহণ কৰিব লাগিব। প্ৰয়োজন হ'লে প্ৰচলিত আইনৰ সংশোধন কৰিব লাগিব। কোনোৰকমৰ সাম্প্ৰদায়িক বিচাৰ ভঙ্গীয়ে ঠাই পাব নোলাগিব। অতীতত কৰি অহা ভুলৰ পুনৰাবৃত্তিও হ'ব নোলাগিব।

জাতীয় নাগৰিক পঞ্জী আৰু ১৯৫১ চন ভিত্তি বছৰৰ ক্ষেত্ৰত কমৰেড বানেস্বৰ শইকীয়া দৃঢ়ভাৱে কয় যে ১৯৫১ চন কোনোৰকমেই আধাৰ বছৰ হ'ব নোৱাৰে আৰু জাতীয় নাগৰিক পঞ্জীও প্ৰামাণ্য নথি হিচাবে গণ্য হ'ব নোৱাৰে। ১৯৮০ চনত ইয়াক গ্ৰহণ কৰাৰ অৰ্থই হ'ব সমস্যাৰ সমাধানত সাম্প্ৰদায়িকতাৰ গোন্ধ আছে। ভাৰতবৰ্ষৰ কাৰণে এনে দৃষ্টিভঙ্গী কেতিয়াও গ্ৰহণযোগ্য নহয়।

এন আৰ চি বা জাতীয় নাগৰিক পঞ্জী এখন বৈধ আৰু ৰাজহুৱা নথি নহয়। ভাৰতীয় পিয়ল আইনৰ ১৫ নং ধাৰামতে প্ৰস্তুত কৰা এই নথি কোনেও চাবও নোৱাৰে আৰু আদালতত সাক্ষী হিচাবেও গ্ৰহণীয় নহয়। ("Census Act. : Section 15 : Records of census not open to inspection, nor admissible in evidence.

No person shall have a right to inspect any book, register or record made by a census officer in the discharge of his duty as such, or any schedule delivered under section 10, and notwithstanding anything to the contrary in the Indian Evidence Act. 1872 no entry in any such book, register, record or schedule shall be admissible as evidence in any civil proceeding whatsoever or in any criminal proceeding other than a prosecution under this Act. or any other law for any act. or omission which constitutes an offence under Act.")

সেয়েহে নাগৰিকত্ব নিৰ্দ্ধাৰণৰ ক্ষেত্ৰত এন আৰ চি এখন প্ৰাসঙ্গিক বিধিসম্মত নথি হিচাবে গণ্য হ'ব নোৱাৰে। এনেতে এগৰাকী নেতাই প্ৰশ্ন কৰে - "প্ৰাক্তন গৃহমন্ত্ৰীয়ে এই নথিক প্ৰাসঙ্গিক নথি বুলি চিঠিৰে প্ৰকাশ কৰিছিল।" উল্লেখনীয় যে প্ৰাক্তন কেন্দ্ৰীয় গৃহমন্ত্ৰী শ্ৰীগলজাৰীলাল নন্দই ১৯৬৪ চনত কংগ্ৰেছ দলৰ তৎকালীন বিধায়ক শ্ৰীযুত শৰৎ চন্দ্ৰ গোস্বামীলৈ লিখা এখন চিঠিত এন আৰ চি প্ৰাসঙ্গিক নথি হিচাবে ব্যৱহাৰ কৰাৰ কথা প্ৰকাশ পাইছে।

তাৰ উত্তৰত কোৱা হয় যে কোনো মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই কাৰোবালৈ চিঠিত কিবা লিখিলেই সি বৈধ বা আইনসম্মত নথি হ'ব নোৱাৰে আৰু কোৱা হয় যে এবাৰ ভুল কৰাৰ পিচত আকৌ ভুল কৰাটো উচিত নহ'ব। এন আৰ চি নথি সেই সময়ত কোনো ভগনীয়াৰ চিনাক্তকৰণৰ কাৰণে ব্যৱহাৰ কৰা হোৱা নাছিল আৰু এতিয়াও নহ'ব। মাত্ৰ এটা সাম্প্ৰদায়িক ক্ষেত্ৰত পাকিস্থানী অনুপ্ৰৱেশকাৰীৰ বিতাড়ণৰ কাৰণে ইয়াক ব্যৱহাৰ কৰা হৈছিল আৰু ১,৯০,০০০ লোকক পাকিস্থানী অনুপ্ৰৱেশকাৰী হিচাবে বহিস্কাৰ কৰা হৈছিল। অৱশ্যে ট্ৰাইবুনেলৰ বিচাৰমতে ইয়াক চিদ্ধান্ত কৰা হয়।

কমৰেড বানেস্বৰ শইকীয়াই স্পষ্টভাৱে মত দাঙি ধৰে যে আজিৰ সমস্যাটো আৰু সাম্প্ৰদায়িক দৃষ্টিকোণেৰে চোৱাৰ দিন উকলি গৈছে। এন আৰ চি ব্যৱহাৰ কৰাৰ অৰ্থই হ'ব - মুছলমানধৰ্মী ভাৰতীয় লোকক পুনৰ-পৰীক্ষা কৰা আৰু সন্দেহৰ মাজলৈ ঠেলি জিয়া। এটা সাম্প্ৰদায়িক সন্দেহৰ চকুৰে চোৱাটো উচিত নহ'ব। গতিকে আজিৰ বিদেশী নাগৰিক বিতাড়ণৰ সমস্যাটো জাতীয় ভিত্তিত জাতীয় দৃষ্টিৰে বিচাৰ কৰিব লাগিব।

আমিসমস্যাটোৰ জাতীয় সমাধান বিচাৰো। ইয়াক জীয়াই ৰখাটো উচিত নহ'ব। ১৯৬১-৭১ চনৰ ভিতৰৰ প্ৰব্ৰজনকাৰীসকলৰ কথাও চিঙাকটা কৰিব লাগিব। জাতীয় দায়বদ্ধতাৰ বাবে দেশে এওঁলোকক ভাৰতীয় নাগৰিকত্ব দিব লাগিব আৰু সংস্থাপনৰ কাৰণেও কেন্দ্ৰই দায়িত্ব ল'ব লাগিব। চৰকাৰী হিচাব মতে ১৯৬৪ চনৰ পহিলা জানুৱাৰীৰ পৰা ১৯৭০ চনৰ ২১ নভেম্বৰলৈকে ২,১১,৮২২ জন প্ৰব্ৰজনকাৰী পূৰ্ব পাকিস্থানৰ পৰা অসমলৈ আহিছে। তাৰ ভিতৰত ১২,০০০ পৰিয়ালক অসম চৰকাৰে কেন্দ্ৰই দিয়া কোটা হিচাবে মাটি-বাৰী, ঋণ দি সংস্থাপন কৰিছে। অসমৰ ভূখণ্ডও সীমিত। অনিৰ্দিষ্টকালৰ কাৰণে সীমাহীনভাৱে প্ৰব্ৰজনকাৰী লোকক অসমত সংস্থান দিয়া সম্ভৱ নহয়। গতিকে সমস্যাটো বাস্তৱ দৃষ্টিৰে বিচাৰ কৰি সমাধান কৰিব লাগিব।

কমৰেড শইকীয়াই আৰু কয় যে যিসকল লোকক এবাৰ বিদেশী বুলি সাব্যস্ত কৰি বহিস্কাৰ কৰিছে সেইসকলৰ কোনো লোক যদি পুনৰ অনুপ্ৰৱেশ কৰিছে তেনেহলে তেওঁলোকক বহিস্কাৰ কৰিবই লাগিব। সদৌ শেহত আমি আশা কৰোঁ অচিৰে বিদেশী নাগৰিক সমস্যাটো চৰকাৰে সমাধান কৰক আৰু অসমৰ জটিল পৰিস্থিতিৰ ওৰ পৰক।

R.C.P.I. View Point
 on
Foreign Nationals and Loksobha Poll 1980
PRESS RELEASE
 OF
THE REVOLUTIONARY COMMUNIST PARTY
OF INDIA
ON CURRENT SITUATION

The Revolutiary Communist Party of India expressed its concern about the latest political situation in Assam, arising out of the issues of detection of foreign nationals, preparation of electoral rolls for the ensuing Mid-Term Loksabha Poll and the agitation of the students and other forces demanding expulsion of the outsiders vis-a-vis the behaviour of the Government. The party is of firm opinion that, foreign personnels, who have entered into this country without any valid legal documents should be detected and deported without effecting the civil rights of the Indian citizens. But this onerous task of detection of the foreign nationals must not be entrusted with police authority. A suitable and effective mechnary for this purpose should be evolved with the co-operation of the village Gaonburas, Panchayat members, Mouzadars, Ward-Commissioners, Mondals, Gramsevaks, Local leading residents, Political and Social Workers, Parties and mass organisations in the locality. During thirty years of the Congress rule, no effective measure was taken to prevent entry of the foreign nationals to India ; rather from time to time, they had utilized the issue

for political gain of the ruling party. During the last two decades, Assam had experiences of "Language Riots" and deportation of "Pakistani infiltrators" successfully utilized by the then ruling Congress Party.

The checking of infiltration is a national issue, but the Government of India, instead of, taking firm measure against it, gave leeways, and, in Assam the matter has assumed such a proportion, that it is causing concern to all.

The latest behaviour of the Government has alarmed linguistic and religious minorities in Assam. Police have been sent to villages for detection of foreign nationals with electoral rolls in their hands. This is undemocratic and unjust. Further, it has generated a feeling of insecurity and panic among the linguistic and religious minorities in Assam.

The Revolutionary Communist Party is of the view that the issue of screening of foreign nationals should be delinked from that of the preparation of the electoral rolls for the ensuing Mid-Term Loksabha Poll. The former being a complicated problem of fundamental nature, which may require to take recourse to the provisions of the existing law, can not be considered as unavoidable for determining the eligibility of entering in to the electoral roll, which has become a constitutional contingency. No section of the society should be allowed to lurk any boubt that the foreign nationals would not be expelled, but every Indian must be assured of their legal and fundamental right of citizenship in this country.

The party also has taken not of the flow of Indian citizens from different parts of the country to Assam. During the century, with the advent of Railways, penetration of capital of various nature, has taken place in this state. The ancient

home-economy had given way to the modern capitalist economy, and with this thrust, people from different regions of the country also had found their way to Assam. This has been accelerated during the last few decades. Artisans, manual labour, skilled labour and traders from other states have filled the widening gap between the increasing need of socio-economic growth and the lack of adequate local skilled labour and manpower. Now the socio-economic system has been so developed that it has become very difficult to disown these strata of people without disturbing the normal life in the state. Today, what is needed most, is to direct all efforts to mobilise the local manpower along with the natural resources as it would help further growth of that economy covering all walks of life in this state of Assam.

This can only be attained by intensifying the peoples struggle against the capitalist exploitation and by overthrowing the rule of the parasite class. The young generation of this state, especially the students community should strive for a society free from exploitation in which their life will be secure and progress will be ensured with vibrant culture of Assam.

Baneswar Saikia

Secretary,

Assam State Committee,

R.C.P.I.

Date - 5-10-79

R.C.P.I. STATEMENT ON PARLIAMENTARY POLL IN ASSAM, 1980

The Lok Sabha has long been dissolved and a Government at the Centre is functioning without the sanction of Samsad (Parliament). It is therefore urgent and essential that, the Lok-Sabha elections be held without further delay all over the country, for constitution of the Samsad, so that a valid Central Government can be formed. The President of India has issued the notification calling upon the electorate to elect a new Lok Sabha. The Election commission has in its turn announced the programme for the polling.

But a serious problem has developed in the state of Assam. For quite sometime now, wide-spread allegations have been made in Assam that, names of very large-number of non-Indians have been included in the voters list and no election should be held till these are exclude from the voters list. This view has secured very large and intense acceptance among the Assamese people. Repeated prolonged general strikes completely paralysing the administration and all services, clearly demonstrate the serious implecations of the agitation. At the same time, names of large-number of eligible Indian citizens have been and being excluded from the voters list. The objections and claims have not been disposed of.

The issues have generated intense feelings and serious tension prevails among the various sections of the people. Already a number of unfortunate and harmful incidents have

taken place leading to loss of lives and property and the tension is mounting.

The All Party Meeting at Delhi held at the behest of the Union Home Ministry failed miserably to find a way out. The notification by the President has been followed by a fully successful "All Assam Bondh" for thirty four hours. Even intending contestants have been prevented from filing nominations. It would be blind obstinacy not to note the portends of serious disturbances if polling is sought to be held without resolving the issues.

Moreover, the polling would be totally incompetent, as electoral rolls have neither been properly made nor published. Some carbon copies of impugned drafts electoral rolls have been prepared for some constituencies only. The whole exercise is a colourable device of compliance with Election Laws and Rules. Over and above, that, the bulk of State Government Employees have openly declared their intention, not to undertake the polling duties.

Even, if, by the assistances of the armed forces large-scale disturbances can be prevented, the State Government is incapable of holding election, which can be termed "free and fair" by any stretch of imagination. The State Government refuses to acknowledge this state of affairs formally as apprehends imposition of President's Rule in that event, though they freely admit it informally.

There are other, who fondly hope that, if they can by some clandestine way file nominations they may get "elected" uncontested or by a kind of fake polling. They are living in a fool's paradise. Neither the situation, nor the armed forces much less than the law of the land, will permit them to benefit by this sleight of hand tactics.

In a highly explosive situation honesty, prudence, concern for the lives of the people demand that, the facts, however unpleasant be faced squarely and ask for postponement of polling in Assam, in order to defuse the tension and seek solution of the very difficult problem in a better atmosphere in peaceful manner, instead of forcing issues.

In consideration of the above, the R.C.P.I. has decided not to file nominations and to urge the State and Central Governments and in particular the Election Commission, whose domain it is now, not to let things slide in a feat of indifference to the consequences, but to postpone polling in Assam, and work for a solution of the problems to the satisfaction of all in a better atmosphere.

No authority, howsoever high, has a right to risk the safety of a whole community on any pretext or for their false sense of prestige.

Camp..... Guwahati
Dated 5th December,
1979

Sudhin Kumar
Secretary, Central Committee,
R.C.P.I.

R.C.P.I. PROPOSAL FOR SOLUTION OF PROBLEM OF EXPULSION OF FOREIGN NATIONALS FROM ASSAM

Considering the growth rate of population in Assam, during the post-independence period, there is reason to believe that, there are extraneous factors contributing to abnormal rise in population in this State. Of them, entry of non-Indians is a major one. These non-Indians who have entered in Assam without valid legal documents, are to be considered as foreign nationals.

Origins of the influx of these non-Indians are Bangladesh (former East Pakistan) and Nepal. All these foreign nationals are to be screened out and deported after giving careful consideration to the following conditions :-

1. Nehru-Liaquat Ali Pact of 1950. covering exodus of population of minority community.
2. National obligations arising out of partition of India in 1947 till 25 March, 1971.
3. The birth of Bangladesh, a secular State and
4. The agreement of India-Bangladesh, 1972 known as Indira-Mujib Agreement.
 - a) Provided that, there shall be amendments to the existing provisions of laws and the constitution, to meet the requirements of the aforesaid conditions.
 - b) Provided that the burden of post-partition obligations are borne by the Government of India with proportionate share of Assam.

AS TO THE NEPALI CITIZENS :

Though there is un-natural rise in Nepali population in Assam, there is no restriction to the entry of Nepali citizens to India, except a condition of entry-permit introduced from 1976, and it is difficult to distinguish between the Indian Nepalis and the Nepali citizens. However, the flow of the Nepali citizens to Assam is to be stopped,
AND -

- (1) Any Nepali citizen who entered Assam without entry-permit is to be treated as undesirable person and will be detected for sending back to Nepal.
- (2) Any Nepali having citizenship of both Nepal and India shall have to opt for either one.

Provided that the provisions of laws absent so long for the purpose is made covering the above-said conditions.

METHOD -

To detect the non-Indian residing in Assam without legal documents and to prevent from exercising franchise by such foreign nationals :

- (a) A National Register of Indian citizens shall be prepared and maintained in every police Station area with the existing Gaon Panchayat area as Unit.
- (b) The national Register of Indian Citizens shall be prepared by a Magistrate in such police station area with the help of a machinery comprising of Gaon Panchayat, Gaonburahs and other public representatives.
- (c) Identity Card with photograph shall be given to all adult Indians.
- (d) Birth and death Register of Indian citizens will be maintained at Village or Ward level.

(২৬)

- (e) International border with Bangladesh will be so fortified that -
- The number of existing check-posts will be increased and equipped.
 - Where there is no natural border, fortification shall be raised, facilitating easy movement of conveyance between check-posts.

PERIOD :

Preparation of a National Register of Indian citizens shall be completed within 6 (six) months provided that the persons required to be covered by laws to be amended shall be registered as soon as such provisions of laws are made.

Dispur

Date - 5-12-79

Baneswar Saikia

Secretary, Assam State Committee,
R.C.P.I.

N.B. -

This proposal was also submitted to all political parties and groups having representation in the Assam Legislative Assembly, on December 15, 1979 for discussion and adoption, as draft proposal.

Dispur

Date - 5-12-79

Baneswar Saikia

Secretary, Assam State Committee,
R.C.P.I.

(২৭)

ভাৰতৰ বিপ্লৱী কমিউনিষ্ট পাৰ্টিৰ অসম ৰাজ্যিক
কমিটিৰ ৬, ৭ আগষ্ট ২০০৫ চন তাৰিখৰ
সভাত গৃহীত প্ৰস্তাৱ :
আই, এম, ডি, টি আইন বাতিল।

“আই. এম. ডি. টি. আইন ১৯৮৩ আৰু আই. এম. ডি. টি. ৰুলছ, ১৯৮৪ খন চূপ্ৰীম কৰ্টে যোৱা ১২ জুলাই ২০০৫ তাৰিখে গোছৰৰ ৰায় দি বাতিল কৰিছে। ৰায়ত কোৱা হৈছে - অৱৈধ প্ৰব্ৰজনকাৰী (ট্ৰাইবুনেলৰ দ্বাৰা নিৰ্ণীত) আইন ১৯৮৩ আৰু অৱৈধ প্ৰব্ৰজনকাৰী (ট্ৰাইবুনেলৰ দ্বাৰা নিৰ্ণীত) বিধি ১৯৮৪ চনত থকা ধাৰাবোৰ ভাৰতীয় সংবিধান বিৰোধী বুলি ঘোষণা কৰা হয় আৰু বাতিল কৰা হ'ল।

আই. এম. ডি. টি. আইনৰ অধীনত গঠিত ট্ৰাইবুনেল আৰু আপীলৰ ট্ৰাইবুনেলবোৰ নিষ্ক্ৰিয় কৰা হ'ল।

আই. এম. ডি. টি. আইনৰ অধীনৰ সকলোবোৰ গোছৰ বিদেশী (ট্ৰাইবুনেল) হুকুম ১৯৬৪ চনৰ ট্ৰাইবুনেলে হস্তান্তৰিত হ'ল আৰু বিদেশী (ট্ৰাইবুনেল) ১৯৬৪ চনৰ হুকুম - বিদেশী আইনমতে গঠিত ট্ৰাইবুনেলে বিচাৰ কৰিব।

ট্ৰাইবুনেলে নপঠোৱা গোছৰবোৰ বিদেশী আইনৰ বিধিমতে বিচাৰ কৰিব পাৰিব আৰু আপীল হৈ থকা গোছৰবোৰ বন্ধ বুলি ধৰা হ'ল।

চৰকাৰক বিদেশী আইনৰ লগত অবৈধ বাংলাদেশী অনুপ্ৰবেশকাৰী অৱৈধভাৱে অসমত থকাৰ বিৰুদ্ধে যথোচিত কাৰ্য্য ব্যৱস্থা লবলৈ যথেষ্ট সংখ্যক ট্ৰাইবুনেল গঠন কৰিবলৈ নিৰ্দেশ দিয়া হয়।”

ভাৰতৰ বিপ্লৱী কমিউনিষ্ট পাৰ্টিয়ে প্ৰথমৰ পৰাই আইনখনৰ সম্পৰ্কত দ্বিমত প্ৰকাশ কৰি আহিছে। বিভিন্ন সময়ত, বিশেষকৈ দলৰ নিৰ্বাচনী ঘোষণাপত্ৰত এই আইনখনৰ আৱশ্যকীয় সংশোধনীৰ কথাও পাৰ্টিয়ে কৈ আহিছে। কাৰণ আই, এম, ডি, টি, আইনৰ মাজেৰে অসমত অৱৈধ বাংলাদেশী প্ৰব্ৰজনৰ সমস্যা সমাধান সুদূৰপৰাহত আছিল।

এই আইনখন কংগ্রেছকে আদি কৰি কিছুমান ৰাজনৈতিক দলৰ ৰাজনৈতিক ক্ষমতা দখল আৰু ৰক্ষাৰ এপাত অস্ত্ৰ হিচাবে ব্যৱহাৰ হৈ আছিল। লগতে এই আইনখনে অসমত থকা মুছলীম আৰু বাংলাভাষী নাগৰিক সকলক গণতান্ত্ৰিক জীৱন যাপনত হেঙাৰৰ সৃষ্টি কৰি আহিছে। তাৰোপৰি বিপ্লৱী কমিউনিষ্ট পাৰ্টিয়ে দৃঢ়মত পোষণ কৰে যে একেটা দোষৰ কাৰণে দুখন আইন একেখন দেশত চলিব নোৱাৰে। বিদেশী চিনাক্তকৰণৰ কাৰণে ভাৰতীয় বিদেশী আইন ১৯৪৬ চন থকা সত্ত্বেও আই. এম. ডি. টি. আইন পাচ আৰু প্ৰচলন কৰি কংগ্ৰেছ পাৰ্টিয়ে গৰ্হিত কাম কৰিছে। এই আইনখন চুপ্ৰীম কৰ্টে বাতিল কৰি ঐতিহাসিক কাম সাধন কৰিলে।

ভাৰতৰ বিপ্লৱী কমিউনিষ্ট পাৰ্টিয়ে দৃঢ়মত প্ৰকাশ কৰে যে অসমত অৰৈধ বাংলাদেশী প্ৰব্ৰজনকাৰী লোকসকলক ভাৰতীয় বিদেশী আইন ১৯৪৬ চন, ১৯৬৪ চনৰ বিদেশী বহিস্কাৰ ছকুম আৰু ১৯৫০ চনৰ অৰৈধ প্ৰব্ৰজনকাৰী আইনমতে বিচাৰ কৰি চৰকাৰে সেইসকলক বহিস্কাৰৰ বাবে তৎপৰতাৰে কাৰ্য্যকৰী ব্যৱস্থা লব লাগে। এই অৰৈধ প্ৰব্ৰজনকাৰী বাংলাদেশী নাগৰিক সকলক ওভোতাই লবৰ বাবে বাংলাদেশ চৰকাৰক সঠিকভাৱে জনাই দিব লাগে। লগতে ভাৰত-বাংলাদেশ সীমান্তত অনুপ্ৰৱেশ বন্ধ কৰাৰ কাৰণে ক্ষীপ্ৰগতিত কাৰ্য্যকৰী ব্যৱস্থা ভাৰত চৰকাৰে লব লাগে।

একেলগে, অসমত এখন ভাৰতীয় পঞ্জী প্ৰস্তুত কৰি উলিওৱাৰ খৰতকীয়া ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। এইক্ষেত্ৰত যিসকল লোক ১৯৭১ চনৰ ২৫ মাৰ্চৰ আগতে অসমত বসতি কৰি আছিল সেই সকলোকে ভাৰতীয় নাগৰিক পঞ্জীত অন্তৰ্ভুক্ত কৰিব লাগে আৰু ফটোসহ পৰিচয় পত্ৰ দিব লাগে। এই সন্দৰ্ভত বিপ্লৱী কমিউনিষ্ট পাৰ্টিয়ে প্ৰস্তাৱ কৰে যে, ভাৰতীয় নাগৰিকৰ পঞ্জী পুলিচ থানা ভিত্তিত হ'ব লাগে আৰু একোজন দণ্ডাধীশৰ দায়িত্বত এই নাগৰিক পঞ্জী ৰাখিব লাগে।

এই প্ৰসঙ্গত পাৰ্টিয়ে আই. এম. ডি. টি. আইনখন বাতিল হোৱা বিষয়টো পক্ষপাত দৃষ্টিৰে বিচাৰ নকৰিবৰ কাৰণে সমগ্ৰ অসম তথা ভাৰতবাসীক বিনীত অনুৰোধ জনায়।